

''Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΟΥ Η ΖΩΗ ΜΟΥ''

Κωμωδία του κ. 'Αλ. Σακελλαρίου

(ΘΙΑΣΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ-«ΡΙΑΛΤΟ»)

Είναι αρκετά δυσάρεστο τὸ θέμα τῆς νέας κωμωδίας τοῦ κ. Σακελλαρίου καὶ μόνον συγγραφεὺς τῆς δικῆς του πείρας θὰ τολμοῦσε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν, τὸ δυσάρεστο ὅμως αὐτὸ θέμα κατορθώνει νὰ τὸ κάνῃ ὁ κ. Σακελλάριος διασκεδαστικόν. Στὴν δευτέρα μάλιστα πράξι πού στὰ ἄλλα κωμικὰ στοιχεῖα προστίθεται καὶ ἡ σάτυρα, ἡ κωμωδία πάει νὰ ἀποκτήσῃ καὶ μιὰ ποιότητα, πού δέ θὰ τὴν εἶχε ἀλλέως. Ὁ κ. Σακελλάριος στὸ σπίτι τοῦ ἐτοιμοθανάτου πού τελικῶς γίνεται καλά, παρουσιάζει ὅλη τὴν ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων καὶ τῇ παιδρᾷ ὅψι πού παίρνουν καὶ τὰ δραματικώτερα περιστατικά, ὅταν λείπῃ ἡ ἀγάπη. Τὴν ὥρα πού χαροπαλεύει ὁ πλούσιος —καὶ γέρος— Κοκκινομήχαλος ἡ νέα γυναίκα τοῦ ἔχει καλέσει κιόλας τὴ μοδίστρα μὲ τὴν ὁποίαν συζητεῖ ὅλα τὰ καθέκαστα τοῦ φορέματος πού θὰ φορέσῃ ὡς χήρα. Καθημερινὰ πράγματα, γνωστὰ ἀπὸ πολὺ παλαιὰ καὶ πού ὁ κ. Σακελλάριος ἐκμεταλλεύεται μὲ ἐπιδεξιότητα τὰ κωμικὰ καὶ τὰ σατυρικά τους στοιχεῖα.

Αὐτὴ ἡ δευτέρα πράξι εἶναι ἡ καλύτερη τοῦ ἔργου, ἡ πρώτη, παρ' ὅλα τὰ ἐπεισοδιᾶκια τῆς, ἔχει μᾶλλον τὸν χαρακτήρα εἰσαγωγῆς καὶ ἡ τρίτη χρησιμεύει στὸν κ. Σακελλάριο γιὰ νὰ μᾶς πῇ ὅτι «Ὁ θάνατός σου ἡ ζωή μου» εἶναι ἓνας γενικὸς νόμος πού κυβερνᾷ λίγο - πολὺ τίς περισσότερες ἀνθρώπινες πράξεις. Τὸ ἀπαισιόδοξο —καὶ ἀληθινόν— αὐτὸ συμπέρασμα διακηρύσσεται θέβαια μὲ τρόπο θεατρικὸ καὶ μέσα στὰ πλαίσια καὶ στὸ πνεῦμα τῆς κωμωδίας, εἶναι ὅμως καὶ τὸ ἠθικὸ κατὰστάλαγμα τῆς κωμωδίας.

Θέμα λοιπὸν πρωτότυπο —πιὸ πρωτότυπο δέ μποροῦσε νὰ γίνῃ— καὶ ἐπιδέξιος χειρισμὸς του, στὸν τύπο τῆς πολὺ ἐλαφριάς κωμωδίας. Αὐτὸ εἶναι «Ὁ θάνατός σου ἡ Ζωή μου». Καὶ παίζεται, προεξάρχοντος τοῦ πρωταγωνιστοῦ, μὲ τρόπο πού ξεχνᾷ ὁ θεατὴς τὸ ὅχι πολὺ εὐχάριστο θέμα τοῦ ἔργου.

ΚΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ